

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 55443-12-15

לפני כבוד השופט יובל גזית
התובע:

ז.ב.ח.
ע"י ב"כ עו"ד אריאל פרויליך ועו"ד ניסים פרחי

נגד

הנתבעת:
כלל חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד תומר זמר ועו"ד ניצן זיסקינד

חקיקה שאוזכרה:

[חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975](#)
[תקנות הביטוח הלאומי \(קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה\), תשט"ז-1956](#)
[חוק ביטוח בריאות ממלכתי, תשנ"ד-1994](#)

פסק דין

1. התביעה הוגשה לפיצוי בגין נזקי גוף ובהתאם [לחוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים](#), תשל"ה - 1975 (להלן: "החוק").

רקע עובדתי:

2. התובע הינו יליד 13/06/89, בעיסוקו מתכנת ובעל חברה להשמת עובדים בתחום היי טק. בעת התאונה היה התובע בן 23, ועתה הינו בן 28 שנים.

3. התובע במועד הרלוונטי לתביעה נהג ברכב מס' רישוי 79-541-60, הנתבעת ביטחה רכב זה והוציאה עבורו פוליסת ביטוח חובה.

4. ביום 04/05/12 נפגע התובע בתאונת דרכים בעת שנהג ברכב הנ"ל.

5. כתוצאה מן התאונה נפגע התובע באזורי גוף שונים והובהל לביה"ח "אסף הרופא", שם אובחנו חבלת ראש עם כאבים, חבלה בפנים עם דימום בעין ימין, חבלה באף עם כאבים ודימום מהאף, צפופים וטנטון באוזן ימין, חבלות בידיים עם כאבים, רגישות, הגבלה בתנועות ופצעי שפשוף. לטענת התובע, כתוצאה מן התאונה המשיך וממשיך לסבול מפגיעה בשמיעה ומטנטון בשתי אוזניו, מה שמקשה על תפקודו בכל היבטי החיים.
6. הנתבעת מודה בכיסוי הביטוחי עפ"י החוק.

הנכות הרפואית:

7. התובע נבדק ע"י מומחה ברפואת אף אוזן גרון, ד"ר דורון הלפרין (מונה ע"י הצדדים כמומחה מוסכם טרם הגשת התביעה), אשר מצא בבדיקתו כי אין בסיס לטענת התובע על אודות ליקוי שמיעה באוזן ימין. כן קבע המומחה כי ככל שסובל התובע מטנטון באוזניו הרי על סמך ממצאי בדיקות שעבר אין מדובר בטנטון שמקורו קוכלארי. אי לכך קבע המומחה כי לתובע לא נגרמה כל נכות בתחום רפואת האף, אוזן וגרון בעטיה של התאונה.
8. התובע ביקש לחלוק על קביעת המומחה ושיגר אליו שאלות הבהרה אליהן צורפו ממצאי בדיקות שביצע על דעת עצמו ביום 1.6.2015 וביום 22.7.15, כאשר בשתיהן אובחנו, כביכול, טנטון המלווה בהפרעה ממקור קוכלארי.
9. לנוכח ממצאי הבדיקות שינה המומחה מחוות דעתו וקבע מחמת הזהירות כי אכן נגרמה לתובע נכות בעקבות התאונה בשיעור 5% בגין טנטון.
10. הנתבעת בסיכומיה ביקשה להביע תרעומת על התנהלותו זו של התובע שבחר על דעת עצמו לפנות לבדיקות ולשגר את הממצאים למומחה בניגוד לקבוע בתקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (מומחים), תשמ"ז-ז'xxxxxאואף בניגוד להסכם עם הנתבעת. הנתבעת עתרה אם כן שלא לייחס משקל לחוות דעתו של המומחה כפי שניתנה בעקבות שאלות הבהרה ששוגרו למומחה ע"י התובע.
11. אציין, כי אכן אין ספק כי התובע פעל בניגוד לתקנות. כך למשל עת המציא למומחה ממצאים רפואיים זמן רב לאחר המועד שנקבע בתקנות (תקנה 8 א) ועת שיגר אליו שאלות הבהרה לאחר המועד הקבוע בתקנות (תקנה 15 ב).
12. מנגד עומד העיקרון כי מטרת ההליך השיפוטי הינה להגיע לחקר האמת. בשנים האחרונות ניכר, לרבות בפסיקות בית המשפט העליון, שבמאזן שבין "חקר האמת" לבין "טענות פרוצדוראליות", חקר האמת עדיף, וחרף קיומן של תקנות הנותנות מענה לכל שלב בשרשרת ההליך השיפוטי, הנטייה בבתי המשפט הינה יותר לעבר חקר האמת.

מגמה זו הובאה לידי ביטוי למשל ב**בש"א (מחוזי י-ם) 7984/09** רוזן שרה נ' חברת ארזי הברדה (פורסם בנבו) לפיה: ברם, ועל אף שאין לזלזל חלילה בחשיבותם של העקרונות האחרונים, עדיין, לטעמי, ... החתירה לאמת היא מטרתו של ההליך השיפוטי, ועל כן יש להעדיף עקרון ראשון זה. אם תיטול את האמת, או אם ייגרע מכוחו של בית המשפט לבררה, תוצאות פסק הדין לא תהיינה נכונות. במצב זה, מה הטעם בכל ההליך השיפוטי?! בראשית קום המדינה, נאמר על ידי נשיא בית המשפט העליון, תוך פרפראזה של מילות תפילת שחרית: "אמת ויציב – אמת עדיף" ... בקל וחומר, ניתן לומר: "אמת וסדר – אמת עדיף".

הוראות התקנות חלות גם על מומחה רפואי שמונה בהסכמה ע"י הצדדים (ולא ע"י ביהמ"ש). אף על פי כן, יובהר, כי הבדיקות ושאלות ההבהרה נשלחו למומחה טרם הוגשה התביעה, ומשום כך, לא ניתן היה לפנות לבית המשפט בבקשה מתאימה.

נראה כי הרציונל העומד בבסיס גישה זו הינה ליתן לאדם את יומו או במה שנהוג לכנות "זכות הגישה לערכאות שיפוטיות", זכות אשר הוכרה כזכות יסוד המוגנת ע"י חוק היסוד: כבוד האדם וחירותו. בעניין זה קבע בית המשפט העליון כי זכות זו טומנת בחובה לא רק את הפן הטכני גרידא, אלא בנוסף את התוכן מהותי. כך נקבע ברע"א 8864/99 ליאת אלנקווה נ' מעוז חברה לביטוח, תק-על 2000, כי: "כלל יסוד בהליך שיפוטי תקין קובע כי יש ליתן לבעל דין את יומו בבית המשפט. מושג זה נושא עמו תוכן מהותי ולא טכני בלבד ועניינו בקביעה כי תינתן לצד למשפט הזדמנות מלאה להעלות את טענותיו ביחס לשאלות העומדות למחלוקת בהליך נתון".

13. עם זאת במקרה דנן אפילו הייתי נכון לקבל את ממצאי שאלות ההבהרה שנשלחו למומחה בניגוד לתקנות הרי שהמומחה בעת חקירתו הנגדית אישר למעשה כי לפי התקנות מצבו של התובע אינו מקנה לו כל נכות.

14. כך, הנתבעת בניסיונה לקעקע את מסקנות המומחה גרסה כי תקנה 72 (4) (ד) מחייבת כתנאי להענקת נכות בגין טנטון חבלה אקוסטית עם עקומת שמיעה אופיינית, מה שאינו מתקיים במקרה של התובע.

המומחה לנוכח טענותיה אלו אישר כי על מנת שטנטון יוכר עפ"י התקנות הוא חייב להיות מלווה בירידה בשמיעה בתדירויות גבוהות (פרוטוקול הדיון מיום 13.12.17 עמ' 13 ש' 25-28), מה שלא התקיים במקרה של התובע שבדיקות השמיעה שלו נמצאו תקינות (עמ' 14 ש' 9-12, ש' 18-24). המומחה אף אישר מפורשות כי עת לא נמצאו כל ליקוי פתולוגי וירידה בשמיעה אצל התובע בבדיקות השמיעה הרי עפ"י התקנות אין לפסוק לתובע כל נכות (עמ' 17 ש' 19-22).

"ש. לגבי ספר התק', אתה אמרת לפני כן ש 2 הבדיקות אין להן משמעות פתולוגית, הכוונה שהן לא מעניקות אחוזי נכות. אמרת בנוסף שאם אין ירידה בשמיעה בתדירויות גבוהות,

משמע אין טנטון, לפי ספר התק', בהינתן הנתונים האלה האם זה נכון שלפי ספר התק' אין לתובע טנטון?
ת. אין לפסוק אחוזי נכות"

המומחה אף הודה כי עת העניק לתובע נכות עשה זאת תוך שימת התקנות בצד (עמ' 17 ש' 6-18).

15. זאת ועוד, המומחה הסביר כי טנטון הינו תלונה סובייקטיבית, למעט מקרים פיזיולוגיים, כגון לחץ על השרירים, כאשר גם במקרה של התובע מדובר על תלונה סובייקטיבית בלבד (עמ' 16 ש' 7-14).

16. המומחה אף חזר על טענותיו בחוות דעתו כי תלונות התובע לשימוש באוזניות אינן מתיישבות עם המצב הפיזיולוגי הנטען, שכן אוזניות מחריפות את הטנטון ולא להפך (עמ' 15 ש' 1-2, עמ' 16 ש' 26-28), ואף קבע כי טענת התובע לטנטון תחילה באוזן אחת ואח"כ אף בשנייה ללא ירידה בשמיעה אינה תואמת את ההפרעה הנטענת על ידיו (עמ' 15 ש' 1-2, 6-15).

17. אומנם ממצאי בדיקות אפיוני הטנטון הראו תוצאות שונות מן הבדיקה הראשונה וקבעו כי התובע סובל מטנטון, אולם עסקינן לטענת המומחה בבדיקות עזר שמטרתן להקל, אם בכלל, על אלו הסובלים מטנטון ולא לאבחן טנטון מלכתחילה (עמ' 12 ש' 30-37).

18. לאור האמור לעיל, איני יכול לקבל את ממצאי המומחה כפי שהובאו בתשובות לשאלות ההבהרה, ולא נותר לי אלא לאמץ את חוות דעתו הראשונית. יוצא אפוא כי לא נגרמה לתובע נכות בתחום האף אוזן גרון או בכל תחום אחר כתוצאה מן התאונה.

19. בהיעדר נכות רפואית הרי שלא קיימת לתובע נכות תפקודית כלשהי, או לחילופין שההפרעה התפקודית נמוכה ביותר (גם לנוכח הנסיבות של המקרה דנן), ועל כן אבחן את הנזקים הנטענים בהיעדר קיומה של נכות.

הפסד השתכרות לעבר :

20. מדובר בראש נזק מיוחד שיש להוכיחו ברחל בתך הקטנה.

21. לטענת התובע, יש לחשב את הפסדי השתכרותו לעבר על בסיס שילוש השכר הממוצע במשק ונכות תפקודית בשיעור 10%. לטענתו, אפילו שכרו לעבר לא נגרע הרי שהפגיעה השפיעה על תפקודו ויכולת תפוקתו במקומות עבודתו, ואי לכך נמנע ממנו להשביח שכרו. הוא מוסיף כי פוטנציאל השתכרותו בראשית דרכו מעיד כי אכן היה עולה בידיו להגיע לשכר בגובה שילוש השכר הממוצע במשק. התובע אף טוען כי יש להשיב לו את תמורת שלושת ימי המחלה שנאלץ לנצל בשל התאונה.

22. מנגד טוענת הנתבעת כי לתובע לא נגרמו כל הפסדים לעבר.

23. לא עלה בידי לקבל את טענות התובע בהקשר זה. כך, התובע עצמו אישר כי שב לעבודתו שלוש ימים מיום התאונה לאותו היקף משרה. הוא המשיך בה חודשים נוספים עד לפתיחת עסק עצמאי, תחילה אף לצד עבודה כמתכנת שכיר בחברה אחרת. אף לא נשמעה מפיו הטענה כי לאחר התאונה שכרו בעבודתו זו נפגע. אי לכך לא יכולה להיות מחלוקת כי בתקופה זו לא ספג הפסדי השתכרות.

24. באשר לטענתו כי ספג הפסדים עקב ניצול ימי מחלה אציין כי אומנם התובע נעדר מעבודתו למשך ימים ספורים, אך הוא הודה כי קיבל שכרו עבורם ע"ח ימי המחלה הצבורים שלו (ס' 18 לתצהירו). התובע לא הציג אישור מחברת "דולפין" לגבי מנגנון פידיון ימי מחלה, כך שלא הוכיח הפסד גם בתחום זה.

25. התובע טוען בתצהירו כי נאלץ לעזוב את עבודתו זו עקב קשיי התפקוד שכן החליט לחדול לעבוד כמתכנת (ס' 19), אולם הלכה למעשה נמצא כי לתובע לא נותרה כל נכות תפקודית בעטיה של התאונה, והוא אף לא טרח להביא לעדות מי ממנהליו או חבריו לעבודה אשר יגבו טענתו כי עבודתו נפגעה בשל התאונה ויתארו את מצבו עובר לתאונה ואחריה.

"אי הבאת עד רלוונטי מעוררת מדרך הטבע את החשד כי יש דברים בגו וכי בעל דין שנמנע מהבאתו חושש מעדותו ומחקירתו שכנגד... ככלל אי העדת עד רלבנטי יוצרת הנחה לרעת הצד שאמור היה להזמין..." (ע"א 641/87 קלוגר נ' החברה הישראלית לטרקטורים וציוד בע"מ פ"ד מד (1) 239 עמ' 245 8.1.90 וראה גם ת.א. (ראשון לציון) 4712/01 ב.ג. את א.לויןשטיין בע"מ נ. צ'רבוס ניהול סחר וייעוץ בע"מ (פורסם בנבו) 30.5.02.

26. למעשה התובע הודה כי אין בידיו כל מסמך שיצא מלפני גורם רשמי הקובע כי לא היה מסוגל לעבוד כמתכנת (עמ' 7 ש' 9), ואף אישר כי גם לאחר עזיבת עבודתו כמתכנת עבד כשכיר בעבודה שחלק מסוים ממנה הוא תכנות (עמ' 7 ש' 24-28).

27. זאת ועוד, בניגוד לטענתו בתצהירו שם הותיר הרושם כי הוא שבחר מרצונו לחדול לשמש כמתכנת הרי שבבית המשפט טען כי למעשה כי פוטר מעבודתו בחברת "דולפין" (עמ' 7 ש' 2-3). הטענה כי פוטר דווקא בשל קשייו לא נטענה אפילו, ובכל מקרה לא גובתה בבדל ראייה. מן המפורסמות היא כי עובדי "הייטק" רבים לא ממשיכים באופן ממושך במקום עבודה אחד, והדעת נותנת כי זה המצב אף בענייניו של התובע.

28. לאור האמור עת התובע עזב את חברת "דולפין" מטעמים שאינם קשורים בתאונה הרי כל הפסד עתידי שספג אם בכלל אינו פועל יוצא של התאונה.

29. למען הזהירות אציין כי גם לאחר עזיבתו את חברת דולפין לא הוכיח התובע למעשה כל הפסדים לעבר. עם סיום עבודתו בדולפין פתח התובע עסק עצמאי להשמת עובדים בהייטק ואף המשיך במקביל בעבודה כשכיר (ס' 19). ניכר אף כי התובע המשיך והתקדם בעבודתו כעצמאי, כאשר ממצב בו פעל לצד שותף החל לאחר מכן להפעיל עסק בכוחות עצמו ללא שותפים ואף מעסיק עובדים תחתיו (עמ' 8 ש' 13-18). התובע אף אישר כי מספר הלקוחות בהם טיפל בהצלחה עלה עם השנים (עמ' 8 ש' 11-12).

30. בהקשר זה טוען התובע כי אפילו שכרו בתקופה זו לא נגרע, הרי שאלמלא פגיעתו וקשיי הריכוז, יכולת התפוקה וההשתכרות שלו היו גבוהות אף יותר מאשר כיום, והוא עשוי היה להגיע לשילוש השכר הממוצע במשק. לא ניתן לקבל טענה זו. ראשית, מן הטעם כי לתובע לא נקבעו כל אחוזי נכות ושנית, טענה זו לא גובתה בבדל ראיה. בהחלט היו מצופה כי יוצגו נתונים המאוששים טענתו זו של התובע, כגון הצגת נתונים על אודות קצב קידום והשתכרות של עסקים נוספים בתחום, וטענתו נותרה אם כן בגדר השערה בלבד. עת אף לא הוכיח התובע כי חדל כאמור לשמש כמתכנת עקב פגיעתו הרי שאף לא הוכיח כי יכול היה להתקדם בתחום התכנות ולהשביח שכרו אף יותר.

31. ואציין כי ככל שדו"חות השומה מציגים נתונים על ירידה בשכרו של התובע בהשוואה לעובר לתאונה, הרי בהחלט סביר להניח כי הדבר נובע מתנודות השוק, הסיכון של פתיחת עסק, ואופן והכישורים בניהולו, ועת לא הוצגו כל נתונים אחרים על יכולת תפקוד עסקים בתחום הרי שלא ניתן לייחס ממצאים אלו לתאונה מושא תיק זה. יתרה מכך הדבר אף לא נטען ע"י התובע, אלא להפך, התובע גרס כי ירידה בהכנסות העסק לעבר אינם בגדר הפסדים מוכחים לצורך קביעת הפסדים לעבר, וזאת בשל העובדה כי דוחות השומה וההכנסות הכלולות בהם אינם קשורים בהכרח להיקף העבודה (ראה סיכומי עמ' 7).

32. ניכר אף מדברי התובע בחקירתו כי חלק מן ההוצאות שניכה עבור העסק אינן קשורות במישרין לפעילות העסק (עמ' 10 ש' 8-18), כך שהלכה למעשה סביר כי הכנסותיו היו גבוהות יותר בשיעור כלשהו מן המצוין בדוחות.

33. זאת ועוד מדו"ח שנת 2017 ומהצהרת רו"ח של התובע, בהתאם להכנסותיו לשנת 2017 צפוי התובע להשביח שכרו בלמעלה מ-5000 ₪ בהשוואה לשכרו עובר לתאונה (צורפו ביום 29.11.17). כך שככל שהדו"חות הקודמים מצביעים על ירידה, הרי ניכר כי מדובר במצב זמני.

34. אף על פי כן ולמען הזהירות אני פוסק לתובע סכום גלובאלי בגין הפסד השתכרות לעבר בסך של 9,000 ₪.

הפסד השתכרות לעתיד:

"פירוט הנזק של הפסד כושר השתכרות לעתיד מעמיד קשיים רבים בפני ביהמ"ש הנדרש לקובעו. המדובר בדרך כלל בהפסד אשר יש בו לקובעו למשך תקופה ארוכה בעתיד. לעיתים

לתקופה של עשרות שנים. כאשר הנסתר רב על הנגלה". (ע"א 3049/93 סימואל גירוגיסיאן נ' סייף רמזי ואח' פ"ד נב(3) 800, 792 - 801 (8.6.95).

העולה מתלוות התובע שהובאו בפני הרופאים השונים בקופת החולים, בדיקת המומחה ובדיקות העזר שעבר התובע לבקשות המומחה ועל דעת עצמו, ובשל היות התלוות סובייקטיביות, ובהעדר בדיקה מאבחנת ממצה, לא ניתן לקבוע בוודאות האם התובע אכן סובל מטנטון, אם לאו. עם זאת, מן הראוי לציין, כי מרבית הנתונים מצביעים על כך שהתובע אינו סובל מטנטון. בהתאם לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז - 1956, התובע אינו זכאי לפסיקת אחוזי נכות. התובע מתלונן על הפרעה תפקודית, לרבות בעבודתו. מחד גיסא, טענה זו לא נסתרה. מאידך גיסא, התובע לא הביא ראיות להוכחת טענותיו בעניין זה, ובמיוחד עדים, מעסיקיו בזמנים הרלוונטיים שהיו יכולים להעיד על קשייו ומגבלותיו. אשר על כן, ומחמת הספק ועל מנת למנוע אפשרות שהתובע יוותר ללא פיצוי כלל בגין פגיעה בכושר ההשתכרות, אני מוצא לנכון לפסוק לו פיצוי גלובאלי על דרך האומדנא בסך של 70,000 ₪.

יצוין כי הגם ובכתב התביעה טען התובע להפסדי פנסיה, הרי שבסיכומיו זנח התובע טענה זו ועל כן לא נפסק פיצוי בראש נזק זה.

הוצאות רפואיות והוצאות נסיעה לעבר ולעתיד :

35. לעניין העבר עסקינן בנזק מיוחד שיש להוכיחו. וראה **ע"א 525/74 אטבסטוס וכימיקלים חברה בע"מ נ' פז גז חברה לשיווק בע"מ פד"י ל (3) 281 10/06/76 שם נקבע:**

"נזק מיוחד חייב להיטען במפורש ובמפורט. הוא טעון הוכחה מדויקת ואסור לו לשופט להעריכו לפי אומדנו. תובע הטוען כי נגרם לו נזק מיוחד חייב להוכיח לא רק שאכן נגרם לו נזק אלא גם את היקפו או שיעורו."

36. התובע טוען כי נגרמו וייגרמו לו הוצאות בגין טיפולים רפואיים, נסיעות, טיפולים אלטרנטיביים ופיזיותרפיים. לטענתו, הגם כי לא מונה מומחה בתחום האורטופדיה הרי אין מחלוקת כי סבל צליפת שוט ונדרש לטיפולים והוצאות אף בתחום הזה. התובע עותר לפסוק לו לעבר סכום של 3,000 ₪.

37. לעומת זאת טוענת הנתבעת כי אין מקום לפצות את התובע כלל בגין ראש נזק זה נוכח נכותו המזערית.

38. ההוצאות לעבר הינן בבחינת נזק מיוחד, ומשכך אין די בטענת התובע בהקשר זה, אלא יש לעגנה בראיות ובמסמכים, ומשלא צירף מלוא ראיות ו/או מסמכים להוכחת הפיצוי המגיע לו אין מקום לפצותו בסכום הנטען בסיכומיו.

39. בנוסף, בהתאם לחוק בריאות ממלכתי התשנ"ד 1994 (להלן חוק הבריאות) קיימת זכות לכל תושבי המדינה לשירותי בריאות כמשמעותם בסעיף 3 לחוק האמור. שירותי הבריאות ניתנים עפ"י סל הבריאות בתחומים המוגדרים בסעיף 6 לחוק.

התובע נזקק לבדיקות ומעקבים וטיפולים רפואיים הניתנים לו באמצעות קופת החולים בה הוא חבר, לרבות בגין הפגיעה אורטופדית שסבל בעטייה של התאונה.

על כן אין מקום לפצותו מכוח הוראת הפסיקה כי:

"אם יכול התובע לקבל טיפול רפואי ללא תמורה עליו לקבלו ולא לגולל על המזיק הוצאות שאינן נחוצות" (ע"א 2596/92 הסנה חברה לביטוח בע"מ נ' אבינועם כהן ואח' פורסם בנבו 05/02/95).

וכן בע"א 5557/95 סהר נ' אלחדד פ"ד נא (2) 724 30/04/97 נקבע כי:

"אין לפצות תובע אשר הוא זכאי כחבר קופת חולים לקבלם חינם במסגרת סל הבריאות לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתי התשנ"ד 1994".

40. יחד עם זאת עדיין שוכנעתי כי לאור הפגיעה ומהות הטיפולים להם נזקק התובע סביר כי התובע נשא בדמי השתתפות לטיפולים רפואיים מסוימים, וכי נזקק להוצאות נסיעה מסוימות לטיפולים אלו. מצאתי כי יהיה זה נכון לפסוק לתובע בפריט זה על דרך של אומדנה פיצוי בסך 2,000 ₪.

עזרת צד ג' בעבר ולעתיד:

41. התובע זנח ראש נזק זה בסיכומיו, אך בכל מקרה למען הזהירות לגופו של עניין אציין כי:

"הפיצויים בשל עזרה לא יפסקו בכל מקרה של הגבלה בתפקידו הגופני של הנתבע, והדבר יהיה תלוי בראיות שיובאו לפני ביהמ"ש, והעזרה תלויה ביכולתו התפקודית של הנפגע, והדבר ייקבע בכל מקרה לגופו". (קציר פיצויים בשל נזקי גוף עמ 792).

42. במקרה דנן לתובע לא נותרה כל נכות. נחה דעתי כי בנסיבות פגיעתו של התובע, ולאור האמור בחוות הדעת של המומחה הרפואי, נכותו לא הצדיקה עזרת בני המשפחה החורגת מהעזרה הרגילה הניתנת בין בני משפחה (ראו ע"א 327/81 ברמלי נ' חפח פז לח (3) 588, 588 (25/09/84), ובודאי שאינה מצדיקה עזרת צד ג' חיצונית).

43. זאת ועוד, בכל מקרה מעבר לאמירה כללית בכתב התביעה אף לא הובאו פרטים בדבר הנחיצות בעזרה, ומה טיבה של העזרה שקיבל התובע ממקור חיצוני בתשלום או למצער העזרה שהושיטו לו בני משפחתו.

כאב וסבל:

44. ב"כ התובע ביקש לטעון כי לנוכח טיב הפגיעה ראוי לפצות את התובע בגין ראש נזק זה על בסיס 10% נכות זאת בהתאם לתקנה 2(ב) לתקנות פיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בגין נזק שאינו נזק ממון) התשל"ח 1976.

45. הנתבעת מנגד טענה כי מצבו של התובע לא מצדיק חריגה מן התקנות.

46. לנוכח תלונותיו של התובע והסבל שחוה עת אף המומחה אישר כי למצער בתקופה הסמוכה לתאונה סבל התובע מטנטון, הגם כי אינו מעניק אחוזי נכות, סבורני כי המקרה דגן נופל בגדר המקרים בהם על בית המשפט לעשות שימוש בסמכות שניתנה לו בעניין הכאב והסבל, בכדי לפצות כראוי בגין כאב וסבל שלא מצאו ביטוי באחוזי נכות.

על כן הנתבעת תפצה את התובע בראש הנזק של כאב וסבל בסך של 16,000 ₪.

סוף דבר

49. אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע את הסך של 97,000 ₪.

50. הנתבעת תישא בתשלום האגרה, ובנוסף בשכר טרחת עורך דין בסכום כולל של 14,750 ₪. נוכח השתלשלות הבדיקות הרפואיות וקביעות המומחה מטעם בית המשפט, קיומה של נכות זמנית (באוזן ימין בסמוך לתאונה) ונסיבות העניין, תישא הנתבעת בשכ"ט המומחה הרפואי, בגין הכנת חוות הדעת. התובע יישא בשכ"ט המומחה בגין עדותו בבית המשפט.

51. התשלום ישולם תוך 30 ימים מיום שב"כ הנתבעת תקבל את פסק הדין, שאם לא כן ישא הפרשי ריבית והצמדה כדין מהמועד שנועד לתשלום ועד לתשלום המלא בפועל.

ניתן להגיש ערעור בזכות בתוך 45 ימים מיום קבלת פסק הדין.

המזכירות תשלח את פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ח, 25 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

יובל גזית 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)